

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (dziewiąta izba)

z dnia 15 listopada 2018 r. *

Odesłanie prejudycjalne – Wspólna taryfa celna – Nomenklatura scalona – Klasyfikacja taryfowa –
Pozycje i podpozycje taryfowe 4421, 7326, 7318 15 90, 7318 19 00, 9403 90 10 – Artykuł specjalnie
opracowany do mocowania bramek zabezpieczających dla dzieci – Dumping –
Ważność rozporządzenia (WE) nr 91/2009 – Przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub
stali pochodzących z Chin – Porozumienie antydumpingowe Światowej Organizacji Handlu (WTO) –
Rozporządzenie (WE) nr 384/96 – Artykuł 3 ust. 2 i art. 4 ust. 1 – Definicja przemysłu wspólnotowego

W sprawie C-592/17

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie
prejudycjalnym, złożony przez Vestre Landsret (sąd apelacyjny regionu zachodniego, Dania)
postanowieniem z dnia 9 października 2017 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 12 października
2017 r., w postępowaniu:

Skatteministeriet

przeciwko

Baby Dan A/S,

TRYBUNAŁ (dziewiąta izba),

w składzie: C. Lycourgos (sprawozdawca), prezes dziesiątej izby pełniący obowiązki prezesa dziewiątej
izby, E. Juhász i C. Vajda, sędziowie,

rzecznik generalny: N. Wahl,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu Baby Dan A/S przez L. Kjæra, advokat,
- w imieniu rządu duńskiego przez J. Nymanna-Lindegrena i M. Wolff, działających w charakterze
pełnomocników, wspieranych przez B. Søres Petersen, advokat,
- w imieniu Rady Unii Europejskiej przez H. Marcos Fraile oraz A.F. Jensen, działające w charakterze
pełnomocników, wspierane przez N. Tuominen, avokata,

* Język postępowania: duński.

– w imieniu Komisji Europejskiej przez A. Caeiroa oraz T. Maxiana Ruschego, działających w charakterze pełnomocników,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni pozycji 4421 i 7326 oraz podpozycji 7318 15 90, 7318 19 00 i 9403 90 10 Nomenklatury scalonej zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej (Dz.U. 1987, L 256, s. 1), w brzmieniu wynikającym kolejno z rozporządzenia Komisji (WE) nr 1214/2007 z dnia 20 września 2007 r. (Dz.U. 2007, L 286, s. 1) i rozporządzenia Komisji (WE) nr 1031/2008 z dnia 19 września 2008 r. (Dz.U. 2008, L 291, s. 1) (zwanej dalej „CN”), a także ważności rozporządzenia Rady (WE) nr 91/2009 z dnia 26 stycznia 2009 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. 2009, L 29, s. 1, zwanego dalej „spornym rozporządzeniem”).
- 2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy Skatteministeriet (ministerstwem finansów, Dania) a Baby Dan A/S, dotyczącego klasyfikacji taryfowej w ramach CN towaru umożliwiającego mocowanie do ściany lub futryny drzwi bramek zabezpieczających dla dzieci.

Ramy prawne

Przepisy celne

Nomenklatura scalona

- 3 Klasyfikacja celna towarów przywożonych do Unii Europejskiej jest uregulowana w CN.
- 4 Zgodnie z art. 12 rozporządzenia nr 2658/87 Komisja Europejska przyjmuje każdego roku w formie rozporządzenia pełną wersję CN wraz z odpowiadającymi jej autonomicznymi i umownymi stawkami celnymi Wspólnej taryfy celnej, tak jak wynika to ze środków przyjętych przez Radę Unii Europejskiej lub przez Komisję. Rozporządzenie to podlega opublikowaniu nie później niż do dnia 31 października w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i obowiązuje od dnia 1 stycznia następnego roku.
- 5 Z akt sprawy przedłożonych Trybunałowi wynika, że obowiązującymi w okresie zajścia zdarzeń będących przedmiotem postępowania głównego wersjami CN są wersje odnoszące się do lat 2008 i 2009, wynikające odpowiednio z rozporządzeń nr 1214/2007 i 1031/2008. Przepisy tej nomenklatury mające zastosowanie w postępowaniu głównym są w każdym razie identyczne w obu tych wersjach.

- 6 Pierwsza część CN, zawierająca przepisy wstępne, obejmuje sekcję I, poświęconą „ogólnym regułom”, w ramach której pkt A, zatytułowany „Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej”, stanowi między innymi, co następuje:

„Klasyfikacja towarów w [CN] podlega następującym regułom:

1. Tytuły sekcji, działów i poddziałów mają znaczenie wyłącznie orientacyjne; do celów prawnych klasyfikację towarów należy ustalać zgodnie z brzmieniem pozycji i uwag do sekcji lub działów oraz, o ile nie są one sprzeczne z treścią powyższych pozycji i uwag, zgodnie z następującymi regułami:

[...]

6. Klasyfikacja towarów do podpozycji tej samej pozycji powinna być przeprowadzona zgodnie z ich treścią i uwagami do nich, z uwzględnieniem ewentualnych zmian wynikających z powyższych reguł, stosując zasadę, że tylko podpozycje na tym samym poziomie mogą być porównywane. Odpowiednie uwagi do sekcji i działów mają zastosowanie również do tej reguły, jeżeli treść tych uwag nie stanowi inaczej”.
- 7 Druga część CN zawiera sekcję IX, zatytułowaną „Drewno i artykuły z drewna; węgiel drzewny; korek i artykuły z korka; wyroby ze słomy, z esparto lub pozostałych materiałów do wyplatania; wyroby koszykarskie oraz wyroby z wikliny”, obejmującą w szczególności dział 44, zatytułowany „Drewno i artykuły z drewna; węgiel drzewny”. Dział ten zawiera pozycję 4421, która ma następujące brzmienie:

„4421	Pozostałe artykuły z drewna:
4421 10 00	– Wieszaki na ubrania
4421 90	– Pozostałe:
4421 90 91	– – Z płyt spilśniionych
4421 90 98	– – Pozostałe”

- 8 Ta druga część CN obejmuje również sekcję XV, zatytułowaną „Metale nieszlachetne i artykuły z metali nieszlachetnych”, której uwaga 2 ma następujące brzmienie:

„W całej nomenklaturze wyrażenie »części ogólnego użytku« oznacza:

- a) artykuły objęte pozycją 7307, 7312, 7315, 7317 lub 7318 i podobne artykuły z pozostałych metali nieszlachetnych;
- b) sprężyny i pióra do resorów, wykonane z metali nieszlachetnych, inne niż sprężyny do zegarów lub zegarków (pozycja 9114);
- c) artykuły objęte pozycjami 8301, 8302, 8308, 8310 i ramy oraz lustra z metalu nieszlachetnego, objęte pozycją 8306.

W działach od 73 do 76 i od 78 do 82 (z wyłączeniem pozycji 7315) postanowienia dotyczące części towarów nie obejmują postanowień dotyczących „części ogólnego użytku”, określonych powyżej.

Z zastrzeżeniem podanym w poprzednim akapicie i w uwadze 1 do działu 83, artykuły objęte działem 82 lub 83 są wyłączone z działów od 72 do 76 i od 78 do 81”.

- 9 W tejże sekcji XV drugiej części CN znajduje się w szczególności dział 73 tej nomenklatury, zatytułowany „Artykuły z żeliwa lub stali” obejmujący pozycje 7318 i 7326. Pozycje te mają następujące brzmienie:

„7318	Wkręty, śruby, nakrętki, wkręty do podkładów, haki gwintowane, nity, zawlecзки, przetyczki, podkładki (włącznie z podkładkami sprężystymi) oraz wyroby podobne, z żeliwa lub stali.
	– Wyroby gwintowane
7318 11 00	– – Wkręty do podkładów
7318 12	– – Pozostałe wkręty do drewna:
[...]	[...]
7318 13 00	– – Haki gwintowane i pierścienie gwintowane
7318 14	– – Wkręty samogwintujące:
[...]	[...]
7318 15	– – Pozostałe wkręty i śruby, nawet z nakrętkami lub podkładkami:
7318 15 10	– – – Wkręty, toczone ze sztab, prętów, profili lub drutu, o pełnym przekroju, o grubości trzpienia nieprzekraczającej 6 mm
	– – – Pozostałe:
7318 15 20	– – – – Do mocowania kolejowych, torowych materiałów konstrukcyjnych
	– – – – Pozostałe:
	– – – – – Bez główek:
[...]	[...]
	– – – – – Z główką:
	– – – – – Wkręty z wycięciami i z łbem o krzyżowym gnieździe:
[...]	[...]
	– – – – – Wkręty z łbem o sześciokątnym gnieździe:
[...]	[...]
	– – – – – Śruby sześciokątne:
[...]	[...]
7318 15 90	– – – – – Pozostałe
7318 16 [...]	– – Nakrętki: [...]
7318 19 00	– – Pozostałe
[...]	[...]
7326	Pozostałe artykuły z żeliwa lub stali: – Kute lub tłoczone, ale nieobrobione więcej [...]”.

- 10 Druga część CN zawiera również sekcję XX, zatytułowaną „Artykuły przemysłowe różne” obejmującą dział 94, zatytułowany „Meble, pościel, materace, stelaże pod materac, poduszki i podobne artykuły wypychane; lampy i oprawy oświetleniowe, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; reklamy świetlne, podświetlane tablice i znaki informacyjne i podobne; budynki prefabrykowane”. Uwaga 1 do tej sekcji stanowi:

„1. Niniejszy dział nie obejmuje:

[...]

- d) części ogólnego przeznaczenia określonych w uwadze 2 do sekcji XV, z metali nieszlachetnych (sekcja XV) lub podobnych towarów z tworzyw sztucznych (dział 39) lub sejfów objętych pozycją 8303;

[...]”.

- 11 Tenże dział 94 obejmuje pozycję 9403, która ma następujące brzmienie:

„9403	Pozostałe meble i ich części:
[...]	[...]
9403 90	– Części:
9403 90 10	– – Z metalu”.

Noty wyjaśniające Zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów

- 12 Rada Współpracy Celnej, obecnie znana jako Światowa Organizacja Celna (WCO), została powołana na podstawie konwencji w sprawie jej ustanowienia, sporządzonej w Brukseli w dniu 15 grudnia 1950 r. Zharmonizowany system oznaczania i kodowania towarów (zwany dalej „HS”) został opracowany przez WCO i wprowadzony w życie na mocy międzynarodowej konwencji w sprawie zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów, sporządzonej w Brukseli w dniu 14 czerwca 1983 r. i zatwierdzonej w imieniu Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej, wraz z protokołem zmian do tej konwencji z dnia 24 czerwca 1986 r., decyzją Rady 87/369/EWG z dnia 7 kwietnia 1987 r. (Dz.U. 1987, L 198, s. 1). CN przejęła z HS pozycje i sześciocyfrowe podpozycje. Jedynie cyfry siódma i ósma wprowadzają dodatkowe podpodziały charakterystyczne dla CN.
- 13 Noty wyjaśniające HS są opracowywane w ramach WCO zgodnie z postanowieniami owej konwencji HS.
- 14 Nota wyjaśniająca HS do pozycji 4421 ma następujące brzmienie:

„Pozycja ta obejmuje wszystkie artykuły z drewna wyprodukowane przez toczenie lub dowolną inną metodą, także z intarsji lub mozaiki, inne niż wymienione w poprzednich pozycjach lub nimi objęte i inne niż artykuły w rodzaju klasyfikowanych gdzie indziej, bez względu na ich materiał składowy (zobacz, na przykład uwagę 1 do działu).

Obejmuje ona również drewniane części artykułów wymienionych lub objętych poprzednimi pozycjami, inne niż te objęte pozycją 4416.

Artykuły objęte tą pozycją mogą być wykonane ze zwykłego drewna lub płyty wiórowej, lub podobnej płyty, płyty pilśniowej, drewna warstwowego lub drewna utwardzonego (zobacz uwagę 3 do tego działu)”.

- 15 Nota wyjaśniająca HS do sekcji XV dotyczącej metali nieszlachetnych i wyrobów z metali nieszlachetnych, obejmująca w szczególności dział 73, stanowi:

„Uwagi ogólne

[...]

C. Części wyrobów

Ogólnie biorąc, dające się zidentyfikować części wyrobów klasyfikowane są, jako takie, w ramach odpowiednich pozycji w niniejszej nomenklaturze.

Jednakże części ogólnego użytku (zgodnie z definicją w uwadze 2. do niniejszej sekcji), zgłoszone oddzielnie do odprawy celnej, nie są uważane za części wyrobów, lecz klasyfikowane w ramach pozycji niniejszej sekcji właściwych dla tych części. Dotyczy to na przykład śrub specjalnych do grzejników centralnego ogrzewania lub sprężyn specjalnych do samochodów. Śruby będą klasyfikowane do pozycji 7318 (jako śruby), a nie do pozycji 7322 (jako części grzejników centralnego ogrzewania). Sprężyny będą klasyfikowane do pozycji 7320 (jako sprężyny), a nie do pozycji 8708 (jako części pojazdów samochodowych)”.

- 16 Nota wyjaśniająca HS dotycząca pozycji 7318 ma następujące brzmienie:

„A. Wkręty, śruby i nakrętki

Śruby i nakrętki (włączając trzpienie gwintowane), sworznie gwintowane i inne wkręty do metalu, z gwintem nacinanym narzynką lub gwintownikiem; wkręty i śruby do drewna są gwintowane (w stanie wykończonym) i służą do montażu lub mocowania części w sposób umożliwiający rozłączenie bez uszkodzenia.

[...]”.

Uregulowania dotyczące środków ochrony handlu

Prawo międzynarodowe

- 17 Porozumienie ustanawiające Światową Organizację Handlu (WTO) zostało zatwierdzone przez Radę decyzją 94/800/WE z dnia 22 grudnia 1994 r. dotyczącą zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dziedzinach wchodzących w zakres jej kompetencji, porozumień, będących wynikiem negocjacji wielostronnych w ramach Rundy Urugwajskiej (1986–1994) (Dz.U. 1994, L 336, s. 1). Porozumienie to zawiera w swym załączniku 1A porozumienie o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 (Dz.U. 1994, L 336, s. 103, zwane dalej „porozumieniem antydumpingowym”), którego art. 3.1 stanowi:

„Ustalenie szkody dla celów artykułu VI [układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu] 1994 będzie dokonane na podstawie dowodów potwierdzających i z zastosowaniem obiektywnej analizy zarówno a) wielkości przywozu na warunkach dumpingowych i jego wpływu na ceny na rynku wewnętrznym podobnych produktów, jak i b) wynikającego w konsekwencji wpływu tego przywozu na sytuację producentów krajowych takich produktów”.

18 Artykuł 4 porozumienia antydumpingowego stanowi:

„4.1. Dla celów niniejszego Porozumienia pojęcie »przemysł krajowy« rozumiane będzie jako odnoszące się do całości producentów krajowych podobnych produktów bądź do tych z nich, których łączna produkcja tych produktów stanowi znaczną część produkcji krajowej ogółem tych towarów [...]”.

Prawo Unii

– *Rozporządzenie podstawowe*

19 W dniu przyjęcia spornego rozporządzenia przepisy regulujące przyjmowanie środków antydumpingowych przez Unię znajdowały się w rozporządzeniu Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1996, L 56, s. 1; sprostowania: Dz.U. 1999, L 94, s. 27; Dz.U. 2000, L 263, s. 34), zmienionym rozporządzeniem Rady (UE) nr 461/2004 z dnia 8 marca 2004 r. (Dz.U. 2004, L 77, s. 12) (zwanym dalej »rozporządzeniem podstawowym”).

20 Motyw 5 tego rozporządzenia brzmiał:

„Nowe Porozumienie w sprawie dumpingu [...] określa nowe, szczegółowe zasady [...]. Ze względu na zakres zmian oraz w celu zapewnienia odpowiedniego stosowania nowych zasad w sposób przejrzysty należy wprowadzić język nowych porozumień do prawodawstwa Wspólnoty w możliwie najszerszym zakresie”.

21 Artykuł 3 rozporządzenia podstawowego stanowił:

„Ustalenie szkody

1. W rozumieniu niniejszego rozporządzenia termin »szkoda« oznacza, jeżeli nie określono inaczej, istotną szkodę dla przemysłu wspólnotowego, zagrożenie istotną szkodą dla przemysłu wspólnotowego lub istotne opóźnienie powstawania takiego przemysłu oraz jest interpretowany zgodnie z przepisami niniejszego artykułu.

2. Ustalenie szkody odbywa się na podstawie zebranych dowodów, po dokonaniu obiektywnej oceny zarówno: a) wielkości przywozu towarów po cenach dumpingowych i jego wpływu na ceny produktów podobnych na rynku Wspólnoty; oraz b) wpływu tego przywozu na przemysł wspólnotowy.

[...]”.

22 Artykuł 4 tego rozporządzenia, zatytułowany »Definicja przemysłu wspólnotowego», przewidywał w ust. 1:

„Dla celów niniejszego rozporządzenia określenie »przemysł wspólnotowy« oznacza wszystkich wspólnotowych producentów produktów podobnych lub tych spośród nich, których łączna produkcja stanowi znaczącą część produkcji tych produktów w całej Wspólnocie w rozumieniu art. 5 ust. 4, z wyjątkiem następujących przypadków:

[...]”.

23 Artykuł 5 ust. 4 tego rozporządzenia stanowił:

„Postępowania nie wszczyna się na podstawie ust. 1, jeżeli nie zostanie ustalone, na podstawie poparcia lub sprzeciwu wyrażonego przez producentów produktu podobnego we Wspólnocie, że wniosek został złożony przez przemysł wspólnotowy lub w jego imieniu. Wniosek uznaje się za złożony przez przemysł wspólnotowy lub w jego imieniu, jeżeli popierają go producenci wspólnotowi, których całkowita produkcja stanowi ponad 50% łącznej produkcji produktu podobnego tej części przemysłu wspólnotowego, która wyraża poparcie lub sprzeciw w stosunku do wniosku. Jednakże nie wszczyna się postępowania, jeżeli udział producentów wspólnotowych w sposób wyraźny popierających wniosek stanowi mniej niż 25% całkowitej produkcji produktu podobnego wytwarzanej przez przemysł wspólnotowy”.

– *Rozporządzenie upoważniające WTO*

24 Artykuł 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1515/2001 z dnia 23 lipca 2001 r. w sprawie środków, które Wspólnota może podjąć po przyjęciu przez organ ds. rozstrzygania sporów WTO sprawozdania dotyczącego zagadnień antydumpingowych i antysubsydyjnych (Dz.U. 2001, L 201, s. 10, zwanego dalej „rozporządzeniem upoważniającym WTO”), stanowił:

„W każdym przypadku, gdy [organ ds. rozstrzygania sporów (ORS) WTO] przyjmuje sprawozdanie dotyczące środków przyjętych przez Wspólnotę na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96, rozporządzenia [Rady (WE) nr 2026/97 z dnia 6 października 1997 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1997, L 288, s. 1)] lub tego rozporządzenia (»środek kwestionowany«), działając względem projektu przedłożonego przez Komisję w oparciu o zwykłą większość oraz po konsultacjach z Komitetem Doradczym powołanym na podstawie art. 15 rozporządzenia (WE) nr 384/96 lub art. 25 rozporządzenia (WE) nr 2026/97 [...], Rada może przyjąć jeden lub większą liczbę środków, które uznaje za właściwe:

a) odwołać [uchylić] lub wprowadzić zmiany do kwestionowanego środka [...]”.

25 Zgodnie z art. 3 rozporządzenia upoważniającego WTO środki przyjęte na podstawie tego rozporządzenia stają się skuteczne od daty ich wejścia w życie i nie stanowią podstawy do zwrotu należności celnych pobranych przed tą datą, chyba że przewidziano inaczej.

26 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/476 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie środków, które Unia może podjąć po przyjęciu przez organ ds. rozstrzygania sporów WTO sprawozdania dotyczącego zagadnień antydumpingowych i antysubsydyjnych (Dz.U. 2015, L 83, s. 6), uchyliło rozporządzenie upoważniające WTO. Artykuł 1 ust. 1 lit. a), a także art. 3 rozporządzenia 2015/476 powtarzają jednakże w istocie treść art. 1 ust. 1 lit. a) i art. 3 rozporządzenia upoważniającego WTO.

– *Sporne rozporządzenie i rozporządzenia wykonawcze*

27 W spornym rozporządzeniu Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na niektóre elementy złączone z żeliwa lub stali innej niż stal nierdzewna pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej, należące w szczególności do podpozycji 7318 15 90 CN.

28 W dniu 28 lipca 2011 r. ORS przyjął sprawozdanie organu apelacyjnego oraz sprawozdanie zespołu orzekającego zmienione sprawozdaniem organu apelacyjnego w sporze „Wspólnoty Europejskie – Ostateczne środki antydumpingowe nałożone na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali z Chin” (WT/DS/397), zgodnie z którymi Unia, przyjmując sporne rozporządzenie, naruszyła porozumienie antydumpingowe. W następstwie tych sprawozdań Rada przyjęła rozporządzenie

wykonawcze Rady (UE) nr 924/2012 z dnia 4 października 2012 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 91/2009 (Dz.U. 2012, L 275, s. 1). Rozporządzenie wykonawcze nr 924/2012 utrzymywało środki antidumpingowe nałożone w spornym rozporządzeniu, wprowadzając przy tym pewne zmiany dotyczące w szczególności obniżenia w przyszłości maksymalnej stawki cła antidumpingowego z 85% do 74,1%.

- 29 W wyniku drugiej skargi Chińskiej Republiki Ludowej organ apelacyjny WTO w dniu 18 stycznia 2016 r. przedstawił sprawozdanie, przyjęte przez ORS w dniu 12 lutego 2016 r., w którym uznano, że Unia, przyjmując rozporządzenie wykonawcze nr 924/2012, również naruszyła porozumienie antidumpingowe.
- 30 W związku z tym Komisja przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/278 z dnia 26 lutego 2016 r. uchylające ostateczne cło antidumpingowe nałożone na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzone na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji (Dz.U. 2016, L 52, s. 24).
- 31 Z motywu 13 tego rozporządzenia wykonawczego wynika, że Komisja jest zdania, że zgodnie z art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia 2015/476 należy uchylić cła antidumpingowe nałożone spornym rozporządzeniem, zmienione rozporządzeniem wykonawczym nr 924/2012. Zgodnie z art. 2 rozporządzenia wykonawczego 2016/278 to uchycenie staje się skuteczne od dnia wejścia w życie tego rozporządzenia wykonawczego zgodnie z art. 3 i nie stanowi podstawy zwrotu należności celnych pobranych przed tą datą.

Postępowanie główne i pytania prejudycjalne

- 32 Baby Dan prowadzi przedsiębiorstwo wytwarzające i dostarczające produkty zapewniające bezpieczeństwo, tekstylia, meble i inne wyposażenie dla dzieci w wieku od zera do pięciu lat. Produkuje ona w szczególności ruchome bramki zabezpieczające z drewna lub z metalu, które mogą być przymocowane w sposób rozporowy do ściany lub futryny drzwi, za pomocą artykułu zwanego „wrzecionem” (zwanego dalej „odnośnym artykułem”). Artykuł ten został specjalnie stworzony w celu montowania bramek zabezpieczających produkowanych przez Baby Dan i zdaniem sądu odsyłającego nie może być używany do innych celów.
- 33 W dniu 29 czerwca 2010 r. duńskie organy podatkowe przeprowadziły kontrolę w pomieszczeniach Baby Dan. W ramach tej kontroli, w celu zweryfikowania klasyfikacji taryfowej odnośnego artykułu przywożonego z Chin do Unii przez Baby Dan, próbki tego artykułu zostały wysłane do FORCE Technology, będącej spółką wykonującą analizy techniczne na rzecz duńskich organów podatkowych.
- 34 W dniu 5 sierpnia 2010 r. FORCE Technology przekazała wyniki analizy, stwierdzając, że przełożone jej próbki powinny być uznane za wkręty, wkręty z nakrętkami lub śruby oczkowe z nakrętkami. FORCE Technology zaproponowała w konsekwencji, aby zaklasyfikować odnośny artykuł w pozycji taryfowej 7318 CN.
- 35 Baby Dan nie zgodziła się z wnioskami FORCE Technology i przeciwstawiła im wnioski Technologisk Institut, który przeprowadza między innymi badania laboratoryjne i testy materiałów dla przedsiębiorstw. Zdaniem tego instytutu odnośny artykuł należy klasyfikować do pozycji 8302 CN, obejmującej oprawy, okucia i podobne artykuły.
- 36 Decyzją z dnia 3 lutego 2011 r. duńskie organy podatkowe zaklasyfikowały odnośny artykuł do pozycji 7318 CN.

- 37 Baby Dan wniosła zatem skargę na tę decyzję do Landsskatteret (krajowej podatkowej komisji odwoławczej, Dania), która uznała w decyzji z dnia 14 grudnia 2011 r., że odnośny artykuł powinien być zaklasyfikowany do tej samej pozycji CN co bramki zabezpieczające dla dzieci produkowane przez Baby Dan, to znaczy do pozycji 7326 tej nomenklatury.
- 38 Ministerstwo Finansów wniosło skargę na tę decyzję do Retten i Horsens (sądu w Horsens, Dania) podnosząc, że odnośny artykuł jest objęty pozycją 7318 CN. Przed sądem tym Baby Dan wniosła tytułem żądania głównego o utrzymanie w mocy decyzji krajowej podatkowej komisji odwoławczej, a tytułem żądania ewentualnego o zaklasyfikowanie odnośnego artykułu do pozycji 8302 CN. Spółka ta podniosła również, że sporne rozporządzenie, na podstawie którego zostało nałożone cła antidumpingowe, było nieważne.
- 39 Retten i Horsens (sąd w Horsens) odesłał sprawę do Vestre Landsret (sądu apelacyjnego regionu zachodniego, Dania), który postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym: „czy wrzeczona posiadające [...] właściwości [odnośnego artykułu] należy klasyfikować do pozycji CN 7318, czy też do pozycji CN 8302?”. Trybunał wydał wyrok z dnia 11 czerwca 2015 r., Baby Dan (C-272/14, niepublikowany, EU:C:2015:388), w którym uznał, że odnośny artykuł, umożliwiający mocowanie do ściany lub futryny drzwi bramek zabezpieczających dla dzieci, powinien być zaklasyfikowany do pozycji 7318 CN.
- 40 Z akt sprawy przełożonych Trybunałowi w sprawie zakończonej tymże wyrokiem wynika, że odnośny artykuł składa się z metalowego gwintowanego pręta, z metalowym dyskiem pokrytym gumą na jednym końcu. Nagwintowana końcówka od drugiej strony jest spłaszczona na długości około 2 centymetrów. Na pręcie umieszczona jest specjalna jednostronnie fazowana pod kątem 45 stopni nakrętka, której nie można odłączyć od pręta z uwagi na jego spłaszczoną nagwintowaną część.
- 41 Końcówkę z metalowym dyskiem umieszcza się przy ścianie lub framudze drzwi, podczas gdy nagwintowaną część umieszcza się w otworze znajdującym się w bramce zabezpieczającej dla dzieci. Odnośny artykuł dostosowuje się do framugi lub ściany dzięki temu, że możliwe jest dokręcenie nakrętki nałożonej na gwintowaną część.
- 42 W następstwie wyroku z dnia 11 czerwca 2015 r., Baby Dan (C-272/14, niepublikowany, EU:C:2015:388), postępowanie główne zostało zawieszono na wniosek ministerstwa finansów do czasu przyjęcia przez Komisję decyzji dotyczącej klasyfikacji taryfowej odnośnego artykułu do podpozycji 7318 19 00 lub 7318 15 90 CN. Na wniosek duńskich organów kwestia dotycząca tej klasyfikacji została również przedłożona Komitetowi Kodeksu Celnego, w ramach którego większość państw członkowskich opowiedziało się za klasyfikacją odnośnego artykułu do podpozycji 7318 15 90 CN z uwagi na to, że artykuł ten nie był porównywalny z produktami objętymi rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE), 646/2014 z dnia 12 czerwca 2014 r. dotyczącym klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej (Dz.U. 2014, L 178, s. 2), na mocy którego produkty te są klasyfikowane do podpozycji 7318 19 00 CN.
- 43 W swym postanowieniu odsyłającym w niniejszej sprawie, stanowiącym drugi wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w ramach postępowania głównego, Vestre Landsret (sąd apelacyjny regionu zachodniego) stwierdza, że w odesłaniu, które doprowadziło do wydania wyroku z dnia 11 czerwca 2015 r., Baby Dan (C-272/14, niepublikowany, EU:C:2015:388), zawarł on pytanie prejudycjalne dotyczące wyłącznie wykładni pozycji 7318 i 8302 CN, ponieważ uznał on, że nie było konieczne kierowanie do Trybunału pytania prejudycjalnego dotyczącego kwestii, czy odnośny artykuł stanowi część czy akcesorium bramek zabezpieczających dla dzieci, uważając, że sam może udzielić odpowiedzi na to pytanie. Trybunał zrozumiał zatem opacznie, że sąd odsyłający uznał, że odnośny artykuł nie stanowi części lub akcesorium tychże bramek zabezpieczających.

- 44 Zdaniem Vestre Landsret (sądu apelacyjnego regionu zachodniego) strony w postępowaniu głównym zgadzają się, że wyrok z dnia 11 czerwca 2015 r., Baby Dan (C-272/14, niepublikowany, EU:C:2015:388), nie wyklucza klasyfikacji taryfowej odnośnego artykułu jako stanowiącego część bramek zabezpieczających dla dzieci. Sąd ten chciałby w związku z tym ustalić, czy z uwagi na jego cechy i obiektywne właściwości odnośny artykuł należy uznać, w rozumieniu CN, za stanowiący część bramki zabezpieczającej dla dzieci, i stosownie do okoliczności, czy artykuł ten powinien być klasyfikowany do podpozycji 9403 90 10 CN czy też do pozycji 7326 lub 4421 CN. Jeżeli odnośny artykuł nie może być uznany za część bramki zabezpieczającej dla dzieci, Vestre Landsret (sąd apelacyjny regionu zachodniego) chciałby ustalić, czy powinien być zaklasyfikowany do podpozycji 7318 15 90 lub 7318 19 00 CN. Wreszcie w przypadku gdyby taki artykuł miał być zaklasyfikowany do podpozycji 7318 15 90 CN, sąd ten zastanawia się nad ważnością spornego rozporządzenia.
- 45 W tych okolicznościach Vestre Landsret (sąd apelacyjny regionu zachodniego) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:
- „1) Czy mocowania (wrzeciona) o szczególnych, opisanych właściwościach należy uznać za część bramki zabezpieczającej przeznaczonej do ochrony dzieci?
- 2) Jeżeli odpowiedź na pytanie pierwsze jest twierdząca, czyli jeśli takie mocowania należy uznać za część bramki zabezpieczającej przeznaczonej do ochrony dzieci, czy muszą one być zaklasyfikowane do [pod]pozycji CN 9403 90 10 czy pozycji CN 7326 i 4421?
- 3) Jeżeli odpowiedź na pierwsze pytanie jest przecząca, czyli jeśli takich mocowań nie można uznać za część bramki zabezpieczającej przeznaczonej do ochrony dzieci, czy muszą one być zaklasyfikowane do [pod]pozycji CN 7318 15 90 czy podpozycji CN 7318 19 00?
- 4) Jeżeli mocowania (wrzeciona) o szczególnych, opisanych właściwościach należy zaklasyfikować do [pod]pozycji CN 7318 15 90, czy [sporne] rozporządzenie [...] jest nieważne ze względu na fakt, że Komisja i Rada – zdaniem organu apelacyjnego [WTO] – oparły się na procesie wiążącym definicję przemysłu Unii z chęcią producentów Unii do poddania się kontroli wyrywkowej i inspekcji, skutkującym w tym przemyśle procesem doboru we własnym zakresie, co doprowadziło do powstania istotnego ryzyka zakłócenia dochodzenia i jego wyniku?”.

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

W przedmiocie klasyfikacji taryfowej odnośnego artykułu

- 46 W swych pytaniach od pierwszego do trzeciego, które należy rozważyć łącznie, sąd odsyłający dąży w istocie do ustalenia, czy CN należy interpretować w ten sposób, że artykuł taki jak będący przedmiotem postępowania głównego, który umożliwia mocowanie do ściany lub futryny drzwi ruchomych bramek zabezpieczających dla dzieci, stanowi bądź nie część tych bramek i powinien być klasyfikowany do podpozycji 9403 90 10 czy też do pozycji 7326 lub 4421 CN, a może do podpozycji 7318 15 90 lub 7318 19 00 tejże nomenklatury.
- 47 W wyroku z dnia 11 czerwca 2015 r., Baby Dan (C-272/14, niepublikowany, EU:C:2015:388, pkt 29–40), Trybunał uznał, że cechy i obiektywne właściwości odnośnego artykułu pozwalają na zaklasyfikowanie go do pozycji 7318 CN, jako „wkrety, śruby, nakrętki, wkrety do podkładów, [...] oraz wyroby podobne, z żeliwa lub stali”.

- 48 W niniejszym przypadku sąd odsyłający zastanawia się nad kwestią, czy mimo odpowiedzi, jakiej udzielił Trybunał w tym wyroku, odnośny artykuł nie mógłby być uznany za „część” ruchomych bramek zabezpieczających dla dzieci, dla potrzeb których został wyłącznie wyprodukowany, i z tego powodu zaklasyfikowany do tej samej pozycji, która obejmuje te bramki, to znaczy do pozycji 4421 lub 7326 CN lub podpozycji 9403 90 10 tejże nomenklatury.
- 49 Zgodnie z orzecznictwem Trybunału ogólne reguły interpretacji CN stanowią, że klasyfikację towarów należy ustalać zgodnie z brzmieniem pozycji i uwag do sekcji lub działów, natomiast tytuły sekcji, działów lub poddziałów mają znaczenie wyłącznie orientacyjne (wyrok z dnia 11 czerwca 2015 r., Baby Dan, C-272/14, niepublikowany, EU:C:2015:388, pkt 25).
- 50 W tym zakresie, tak jak czyni to rząd duński, należy odnieść się do uwagi 2 do sekcji XV CN, w której znajduje się w szczególności dział 73 tej nomenklatury, zatytułowany „Artykuły z żeliwa lub stali”, obejmujący pozycję 7318. Z uwagi tej wynika, po pierwsze, że towary wchodzące w zakres tej ostatniej pozycji powinny być rozumiane jako stanowiące „części ogólnego użytku”, a po drugie, że w dziale 73 CN postanowienia dotyczące „części” nie obejmują postanowień dotyczących „części ogólnego użytku” określonych w tej uwadze. Pojęcia „części” i „części ogólnego użytku” są zatem rozłączne względem siebie.
- 51 Trybunał w wyroku z dnia 11 czerwca 2015 r., Baby Dan (C-272/14, niepublikowany, EU:C:2015:388, pkt 37), orzekł, że ze względu na oczywiste zewnętrzne podobieństwo z artykułami, co do których nie ulega wątpliwości, że objęte są pozycją 7318 CN, oraz z uwagi na jego cechy i obiektywne właściwości, odnośny artykuł może być zaklasyfikowany do tej pozycji CN.
- 52 Należy zauważyć, że z uwagi wyłącznie na tę klasyfikację do pozycji 7318 CN rzeczony artykuł stanowi „część ogólnego użytku” w rozumieniu uwagi 2 lit. a) do sekcji XV CN.
- 53 Wynika stąd, że klasyfikacja odnośnego artykułu do pozycji 7318 CN wyklucza, zgodnie z tą uwagą 2 lit. a), klasyfikację tego artykułu jako „części” innego produktu, w tym przypadku bramki zabezpieczającej dla dzieci (zob. analogicznie wyrok z dnia 12 grudnia 2013 r., HARK, C-450/12, EU:C:2013:824, pkt 40).
- 54 Wniosek ten znajduje potwierdzenie, po pierwsze, w treści uwagi 1 lit. d) do sekcji XX CN, w której zawarty jest między innymi dział 94 tej nomenklatury. Uwaga ta stanowi, że dział ten nie obejmuje części ogólnego przeznaczenia określonych w uwadze 2 do sekcji XV, co wyklucza klasyfikację odnośnego artykułu do pozycji 9403 CN.
- 55 Po wtóre, wniosek zawarty w pkt 53 niniejszego wyroku znajduje również potwierdzenie w nocie wyjaśniającej HS do sekcji XV, obejmującej w szczególności dział 73. W związku z tym należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem noty wyjaśniające do HS, mimo iż brak im mocy wiążącej, stanowią ważne środki służące zapewnieniu jednolitego stosowania Wspólnej taryfy celnej oraz jako takie dostarczają pomocnych wskazówek do jej interpretacji (zob. podobnie wyrok z dnia 11 czerwca 2015 r., Baby Dan, C-272/14, niepublikowany, EU:C:2015:388, pkt 27 i przytoczone tam orzecznictwo). Otóż nota wyjaśniająca HS do sekcji XV, w pkt C, zatytułowanym „Części wyrobów”, stanowi, że „części ogólnego użytku [...], zgłoszone oddzielnie do odprawy celnej, nie są uważane za części wyrobów, lecz klasyfikowane w ramach pozycji niniejszej sekcji właściwych dla tych części”.
- 56 W rezultacie odnośnego artykułu nie można uznać za część ruchomych bramek zabezpieczających dla dzieci w rozumieniu CN i nie można go z tego względu zaklasyfikować do pozycji 4421 lub 7326 CN ani do podpozycji 9403 90 10 tej nomenklatury.
- 57 W tej sytuacji należy zbadać, jak wnosi o to sąd odsyłający w swym pytaniu trzecim, czy odnośny artykuł powinno się zaklasyfikować do podpozycji 7318 15 90 lub 7318 19 00 CN.

- 58 W związku z tym, zgodnie z ogólną regułą 6 dotyczącą interpretacji CN, zawartą w części I, sekcji I, pkt A CN, należy stwierdzić, że z treści podpozycji pozycji 7318 CN wynika, że towary posiadające cechy i właściwości wkrętów lub śrub, wyposażonych ewentualnie w nakrętki lub podkładki, które nie stanowią wkrętów do podkładów lub pozostałych wkrętów do drewna ani haków gwintowanych i pierścieni gwintowanych ani też wkrętów samogwintujących należy klasyfikować do jednej z podpozycji od 7318 15 10 do 7318 15 90 CN.
- 59 Ponadto nota wyjaśniająca HS dotycząca pozycji 7318 stanowi, że wkręty, śruby i nakrętki są gwintowane w stanie wykończonym i służą do montażu lub mocowania części w sposób umożliwiający rozłączenie bez uszkodzenia.
- 60 Tymczasem z wyroku z dnia 11 czerwca 2015 r., Baby Dan (C-272/14, niepublikowany, EU:C:2015:388, pkt 30, 31, 34, 35, 37), wynika, że odnośny artykuł posiada cechy i właściwości „wkrętów i śrub” należących do pozycji 7318 CN, gdyż, po pierwsze, składa się z metalowego gwintowanego pręta z główką, zakończonego nakrętką, a po drugie, umożliwia montaż lub mocowanie części w sposób umożliwiający rozłączenie bez uszkodzenia.
- 61 Zważywszy, że odnośny artykuł jest wkrętem lub śrubą i nie można go uznać za „wkręt do podkładów lub pozostały wkręt do drewna” ani za „haki gwintowane i pierścienie gwintowane”, ani też za „wkręty samogwintujące”, należy go zaklasyfikować do jednej z podpozycji podpozycji 7318 15 CN. Ponieważ odnośny artykuł posiada główkę, która nie jest „z wycięciem lub z łbem o krzyżowym gnieździe” ani „z łbem o sześciokątnym gnieździe”, ani nie jest „sześciokątna”, artykuł ten należy zaklasyfikować do podpozycji 7318 15 90 CN, zatytułowanej „Pozostałe”.
- 62 W świetle powyższych uwag na pytania od pierwszego do trzeciego należy odpowiedzieć, że CN należy interpretować w ten sposób, że artykuł taki jak będący przedmiotem postępowania głównego, który umożliwia mocowanie do ściany lub futryny drzwi ruchomych bramek zabezpieczających dla dzieci, nie stanowi części tych bramek i powinien być zaklasyfikowany do podpozycji 7318 15 90 CN.

W przedmiocie ważności spornego rozporządzenia

- 63 Uwzględniając odpowiedź udzieloną na pytania dotyczące klasyfikacji taryfowej odnośnego artykułu, należy odpowiedzieć na pytanie czwarte dotyczące ważności spornego rozporządzenia.
- 64 W pytaniu tym sąd odsyłający dąży w istocie do ustalenia, czy sporne rozporządzenie jest niezgodne z prawem z uwagi na to, że zgodnie ze sprawozdaniami ORS Rada i Komisja oparły się na procesie wiążącym definicję przemysłu wspólnotowego z chęcią producentów Unii do poddania się kontroli wyrывkowej i inspekcji, skutkującym w tym przemyśle procesem doboru we własnym zakresie, co doprowadziło do powstania istotnego ryzyka zakłócenia dochodzenia antydumpingowego i jego wyniku.
- 65 Z postanowienia odsyłającego wynika, że sąd ten zastanawia się nad ważnością spornego rozporządzenia zarówno w świetle porozumienia antydumpingowego, w jego interpretacji przyjętej przez ORS, jak i w świetle rozporządzenia podstawowego.

W przedmiocie ważności spornego rozporządzenia w świetle porozumienia antydumpingowego w jego interpretacji przyjętej przez ORS

- 66 Należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału porozumienia WTO – z uwagi na ich charakter i systematykę – nie znajdują się co do zasady pośród przepisów, w świetle których może być dokonywana kontrola zgodności z prawem aktów instytucji Unii (wyroki: z dnia

16 lipca 2015 r., Komisja/Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, pkt 38; z dnia 4 lutego 2016 r., C & J Clark International i Puma, C-659/13 i C-34/14, EU:C:2016:74, pkt 85 i przytoczone tam orzecznictwo).

- 67 Niemniej jednak w dwóch sytuacjach, które wynikają z woli samoograniczenia przez prawodawcę unijnego swobody swojego działania przy stosowaniu przepisów WTO, Trybunał przyznał, że do sądu Unii należy w odpowiednim przypadku kontrola zgodności z prawem aktu Unii i aktów wydanych w celu jego wykonania w świetle porozumień WTO. Chodzi, po pierwsze, o sytuację, w której Unia miała zamiar wykonać szczególnie obowiązek przyjęty w ramach tych porozumień, i po drugie, o przypadek, w którym odnośny akt prawa Unii wyraźnie odsyła do konkretnych postanowień tych porozumień (wyroki: z dnia 16 lipca 2015 r., Komisja/Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, pkt 40 i 41; z dnia 4 lutego 2016 r., C & J Clark International i Puma, C-659/13 i C-34/14, EU:C:2016:74, pkt 87).
- 68 Otóż, należy podkreślić, że w niniejszej sprawie nie chodzi o żadną z tych dwóch sytuacji.
- 69 Po pierwsze, należy bowiem przypomnieć, że uwzględniając przepisy rozporządzenia upoważniającego WTO, a w szczególności jego art. 1, oraz zalecenia ORS, Rada przyjęła rozporządzenie wykonawcze nr 924/2012, które potwierdzając występowanie przynoszącego szkodę dumpingu, stwierdzonego w pierwotnym dochodzeniu, zmieniało określone cła antydumpingowe, począwszy od dnia wejścia w życie tego rozporządzenia.
- 70 Ponadto, z motywu 13 rozporządzenia wykonawczego 2016/278, przyjętego w następstwie sprawozdania ORS z dnia 12 lutego 2016 r., wynika, że Komisja jest zdania, że zgodnie z art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia 2015/476 należy uchylić cła antydumpingowe nałożone spornym rozporządzeniem, zmienione rozporządzeniem wykonawczym nr 924/2012. Zgodnie z art. 2 rozporządzenia wykonawczego 2016/278 to uchylenie staje się skuteczne od dnia wejścia w życie tego rozporządzenia wykonawczego zgodnie z art. 3 i nie stanowi podstawy zwrotu należności celnych pobranych przed tą datą.
- 71 W związku z tym w zakresie, w jakim w świetle rozporządzeń wykonawczych późniejszych względem spornego rozporządzenia, to znaczy rozporządzeń wykonawczych nr 924/2012 i 2016/278, Unia wykluczyła zwrot zapłaconych ceł antydumpingowych na mocy spornego rozporządzenia, należy uznać, że nie miała ona zamiaru wykonać szczególnego zobowiązania przyjętego w ramach WTO (zob. analogicznie wyrok z dnia 27 września 2007 r., Ikea Wholesale, C-351/04, EU:C:2007:547, pkt 35).
- 72 Po wtóre, o ile prawdą jest, że motyw 5 rozporządzenia podstawowego stanowi, że należy „w możliwie najszerszym zakresie” wprowadzić postanowienia porozumień antydumpingowych do prawa Unii, wyrażenie to należy rozumieć w ten sposób, że nawet jeżeli prawodawca Unii zamierzał uwzględnić postanowienia porozumienia antydumpingowego przy przyjmowaniu rozporządzenia podstawowego, to jednak nie wyraził woli dokonania transpozycji każdego z tych postanowień do tegoż rozporządzenia (wyroki: z dnia 16 lipca 2015 r., Komisja/Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, pkt 52; z dnia 4 lutego 2016 r., C & J Clark International i Puma, C-659/13 i C-34/14, EU:C:2016:74, pkt 90).
- 73 Tymczasem należy stwierdzić, że ani art. 3 ust. 2, ani art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, których dotyczą wątpliwości sądu odsyłającego, nie odsyłają do jakiegokolwiek przepisu porozumienia antydumpingowego.
- 74 Artykuł 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego definiuje pojęcie „przemysł wspólnotowy” jako odnoszące się do wszystkich wspólnotowych producentów produktów podobnych lub tych spośród nich, których łączna produkcja stanowi znaczącą część produkcji tych produktów w całej Wspólnocie w rozumieniu art. 5 ust. 4 tegoż rozporządzenia. Jeśli chodzi o drugi człon tej alternatywy, to o ile zarówno w porozumieniu antydumpingowym, jak i w rozporządzeniu podstawowym decydującym

elementem jest pojęcie „znaczącej części” całkowitej produkcji krajowej lub produkcji wspólnotowej, o tyle należy podkreślić, że w przeciwieństwie do art. 4.1 porozumienia antydumpingowego, art. 4 ust. 1 tegoż rozporządzenia określa pojęcie „znaczącej części” całkowitej produkcji wspólnotowej produktów podobnych poprzez odesłanie do art. 5 ust. 4 tego samego rozporządzenia. Odesłanie to stanowi dodatkowy element w stosunku do definicji zawartej w art. 4.1 porozumienia antydumpingowego (zob. podobnie wyrok z dnia 8 września 2015 r., Philips Lighting Poland i Philips Lighting/Rada, C-511/13 P, EU:C:2015:553, pkt 63–65).

- 75 W rezultacie należy uznać, że nie można powoływać się na porozumienie antydumpingowe, w jego interpretacji przyjętej przez ORS, w celu zakwestionowania zgodności z prawem spornego rozporządzenia.

W przedmiocie ważności spornego rozporządzenia w świetle rozporządzenia podstawowego

- 76 Baby Dan podnosi, w istocie, że metoda przyjęta przez Komisję w celu określenia, czy przemysł Unii poniósł szkodę, narusza art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w związku z art. 3 ust. 2 tego rozporządzenia z uwagi na to, że Komisja oparła się wyłącznie na danych producentów, którzy w pełni współpracowali i którzy zgodzili się na objęcie ich próbą w celu określenia rozmiaru szkody. Taka metoda zakłada proces doboru we własnym zakresie w przemyśle, i w rezultacie poważne ryzyko zakłócenia dochodzenia antydumpingowego i jego wyniku.
- 77 Zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego ustalenie szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu odbywa się na podstawie zebranych dowodów, po dokonaniu obiektywnej oceny, po pierwsze, wielkości przywozu towarów po cenach dumpingowych i jego wpływu na ceny produktów podobnych na rynku Wspólnoty oraz, po drugie, wpływu tego przywozu na przemysł wspólnotowy.
- 78 W art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego pojęcie „przemysł wspólnotowy” definiowane jest jako odnoszące się do „wszystkich producentów wspólnotowych podobnych produktów” lub „tych [spośród nich], których łączna produkcja stanowi znaczącą część produkcji tych produktów w całej Wspólnocie w rozumieniu art. 5 ust. 4”. Ten ostatni przepis stanowi w szczególności, że nie wszczyna się postępowania, jeżeli udział producentów wspólnotowych w sposób wyraźny popierających wnioszek stanowi mniej niż 25% całkowitej produkcji produktu podobnego wytwarzanej przez przemysł wspólnotowy.
- 79 W związku z tym Trybunał orzekł już, że próg 25% dotyczy „całkowitej produkcji podobnego wyrobu, wytwarzanego przez przemysł wspólnotowy”, i odnosi się do udziału procentowego, jaki w całości tej produkcji mają producenci wspólnotowi popierający skargę. Jedynie próg 25% ma zatem znaczenie dla rozstrzygnięcia kwestii, czy owi producenci stanowią „znaczącą część” całkowitej produkcji podobnego produktu wytwarzanego przez przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego (wyrok z dnia 8 września 2015 r., Philips Lighting Poland i Philips Lighting/Rada, C-511/13 P, EU:C:2015:553, pkt 68).
- 80 Za pomocą odesłania do wskazanego progu w art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego wyjaśniono tylko, że łącznej produkcji producentów wspólnotowych popierających skargę, która nie przekracza 25% całkowitej produkcji wspólnotowej produktu podobnego, nie można w żadnym razie uznawać za wystarczająco reprezentatywną dla produkcji wspólnotowej. W sytuacji gdy łączna produkcja tych producentów wspólnotowych przekracza wskazany próg, cła antydumpingowe mogą zostać nałożone lub utrzymane, jeżeli właściwe instytucje Unii zdołają wykazać, przy uwzględnieniu wszystkich istotnych okoliczności sprawy, że szkoda wynikająca z przywozu produktu będącego przedmiotem dumpingu dotyka znacznej części całkowitej produkcji wspólnotowej produktów podobnych (wyrok z dnia 8 września 2015 r., Philips Lighting Poland i Philips Lighting/Rada, C-511/13 P, EU:C:2015:553, pkt 69, 70).

- 81 Wynika stąd, że definicji przemysłu wspólnotowego w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego można ograniczyć wyłącznie do producentów wspólnotowych popierających skargę będącą podstawą wszczęcia dochodzenia antydumpingowego.
- 82 W niniejszym przypadku, po pierwsze, nie ulega wątpliwości, że produkcja producentów Unii uwzględniona przez Komisję w chwili wszczęcia postępowania antydumpingowego stanowiła 27% produkcji produktu objętego postępowaniem i przekraczała w związku z tym próg 25% przewidziany w art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w związku z art. 5 ust. 4 tegoż rozporządzenia.
- 83 Po drugie, zarzut sformułowany przez Baby Dan, w którym podniesiono w istocie brak obiektywizmu w dochodzeniu antydumpingowym z uwagi na to, że Komisja uwzględniła jedynie informacje przedstawione wyłącznie przez producentów wspólnotowych popierających skargę i w pełni współpracujących w dochodzeniu, a zatem posiadających określony interes w nałożeniu cła antydumpingowego, nie może zostać uwzględniony. W zakresie, w jakim definicja przemysłu wspólnotowego może ograniczać się wyłącznie do producentów wspólnotowych popierających skargę będącą podstawą dochodzenia antydumpingowego, okoliczność ta sama w sobie nie może podważyć ważności metody wykorzystanej przy przyjmowaniu spornego rozporządzenia w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- 84 Po trzecie, ograniczenie definicji przemysłu wspólnotowego wyłącznie do producentów popierających skargę będącą podstawą dochodzenia antydumpingowego nie pozwala samo w sobie i w braku wszelkich innych elementów mogących podważyć reprezentatywność tych producentów uznać, że stwierdzenie w spornym rozporządzeniu występowania szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu nie jest oparte na zebranych dowodach i nie wynika z obiektywnej oceny w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego (zob. analogicznie wyrok z dnia 4 lutego 2016 r., C & J Clark International i Puma, C-659/13 i C-34/14, EU:C:2016:74, pkt 157).
- 85 W tej sytuacji nie można uwzględnić argumentów podniesionych w ramach sporu rozstrzyganego w postępowaniu głównym na poparcie tezy, że sporne rozporządzenia narusza art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w związku z art. 3 ust. 2 tegoż rozporządzenia.
- 86 Mając na uwadze powyższe rozważania, na pytanie czwarte należy udzielić odpowiedzi, że jego analiza nie wykazała istnienia żadnych okoliczności, które mogłyby wpłynąć na ważność spornego rozporządzenia.

W przedmiocie kosztów

- 87 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (dziewiąta izba) orzeka, co następuje:

- 1) **Nomenklaturę scaloną zawartą w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, w brzmieniu wynikającym kolejno z rozporządzenia Komisji (WE) nr 1214/2007 z dnia 20 września 2007 r. i rozporządzenia Komisji (WE) nr 1031/2008 z dnia 19 września 2008 r. należy interpretować w ten sposób, że artykuł, taki jak będący przedmiotem postępowania głównego, który umożliwia mocowanie do ściany lub futryny drzwi ruchomych bramek zabezpieczających dla dzieci, nie stanowi części tych bramek i powinien być zaklasyfikowany do podpozycji 7318 15 90 Nomenklatury scalonej.**

- 2) Analiza czwartego pytania prejudycjalnego nie wykazała istnienia żadnych okoliczności, które mogłyby wpłynąć na ważność rozporządzenia Rady (WE) nr 91/2009 z dnia 26 stycznia 2009 r. nakładającego ostateczne cło antidumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

Podpisy